

218. ΠΟΡΙΣΜΑ Γ'. Εἴπει ἄρα ὁ ἥλιος ἐν 23° 56' 4'' τὴν ὥλην ἐξ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς ποιεῖται περίοδον· οὐδὲ, κανή ἔσι τῇ ὥρᾳ σφαίρᾳ· οὐδὲ σφαῖρᾳ περιφορὰν ὥλην ποιεῖται ἐξ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμὰς ἐν 23° 56' 4''.

219. ΠΟΡΙΣΜΑ Δ'. Εάν ἄρα ἀστέρι ἅμα τῷ ἥλιῳ διέλθῃ σύμμερον τὸν μεσημβρινὸν, διελεύσεται πάλιν αὐτὸν αὐτὸν μεθ' ὥρας 23, 56' 4'', οὐ δὲ ἥλιος μεθ' ὥρας 24· ὅτε πᾶς ἀστέρι καθ' ἐκάστην ἡμέρᾳ φέτι τῇ ἥλιᾳ καθίσαται δυτικώτερος τέσσαροι περίπου λεπτοίς· οὐ τότε περίτελμα ἐμεταποιήτος ἔδειξε.

220. ΠΟΡΙΣΜΑ Ε'. Δῆλον ἄρα, ὅτι τὸ ἐν γυντὶ δεδομένῳ φανερὸν ἔναερον ἡμισφαίριον, ἐξ μηνῶν παρελθόντων, ὥλον ἐξαλλαγήσεται, εἰτ' ἦν κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ἐν τῇ αὐτῇ γυντὶ ὥλον ἔσαι ἀφανὲς, ἀνάπαλιν δὲ τὸ ἀφανὲς, φανερόν· εἶγε 4 λεπτὰ πολατλασιαζόμενα ἐπὶ 6 μῆνας διδῦσιν ὥρας 12· καλεῖται δὲ τότε ἐξαλλαγὴ ἡμισφαίριος.

221. ΟΡΙΣΜΟΣ. Μέση ἡμέρα ἔσιν ὁ χρόνος, καθ' ὃν ἂν ὁ ἥλιος ἐκ τῆς αὐτῆς γυμνείας τὸ μεσημβρινόν ἐπὶ τὸ αὐτὸν σημεῖον ἐπανέλθοι, εἶπερ φέτι τῷ τάχει τὴν ἐκ δυσμῶν ἐπ' ἀνατολὰς διαπορεύετο ἐνιαύσιον περιφοράν· ἀληθῆς δὲ ἡμέρα, καθ' ὃν πράγματι ἀπὸ τῆς αὐτῆς γυμνείας τὸ μεσημβρινόν ἐπὶ τὸ αὐτὸν ἀποκαθίσαται· οὐ μὲν ἦν μέση ἡμέρα, οὐ μέσος χρόνος· οὐ δ' ἀληθῆς, ἀληθῆς χρόνος ὄνομάζεται,

222. ΠΟΡΙΣΜΑ Α'. Αἱ ἀληθεῖται ἡμέραι ἀγιστοί εἰσι· διὰ δύο τὰς ἐφεξῆς λόγγυς.

α'. Τὸ ποτέθειται μὲν πρὸς εὔρεσιν τῆς μέσης μῆκος ὁ ἥλιος ἴσομερῶς διαπορευόμενος ὥλην τὴν ἐκλειπτικήν· ἐπ' ἀκριβεῖς δὲ ὡς ἀληθεύει· οὐ γὰρ φανομένη ἐνιαύσιος

τῆς ἥλια κίνησις οὐδέν εἶναι ἀλλ' ἡ ἀληθὴς τῆς γῆς ἁγνιά-
σιος περιφροφή· εἴτε δὲ ἡ, ἡνὶ διαπορεύεται, ἐκλειπτικὴ
ΑΒΓΔ (χ. 9) ἔλειψις, ἡς ἐν τῇ ἀρκτικῇ ἐσίστη Η Ἱερό-
ται ὁ ἥλιος· ἄρα μὴ γῆ ἐν τῷ Α ἦσα, τὸτε εἴτε κατὰ
τὴν καί. ποσειδεῶνος, τάχιον πορεύεται, μὴ ἐν τῷ Β, ^{πΛΑΤΩΝΙΚΗ ΦΙΛΟΦΟΡΙΑ ΣΕΟΛΑΖ ΠΕΤΡΟΥ}
τὸτε εἴτε κατὰ τὴν καί. ἐκατομβαιωνος· ἡ γῆρας ἐν τῷ Α
ταχότης πρὸς τὴν ἐν τῷ Β :: ΗΒ : ΑΗ (Φυσ. 268.
Τόμ. Ε'.) παροδεύεται ἄρα μὴ γῆ ἐν τῷ Α, καὶ ἐκ τῆς ζ.
ΧΟΛΘΟΔΙΟΥ ἥλιος διὰ τῆς φαινομένης αὐτῆς περιφορᾶς ἐν τῷ
Β, πρὸς ὃ ἀναχθῆσεται ὑπὸ τῆς ἐν τῇ γῇ θεατῆς τῇ κε-
μένῃ κατὰ τὸ Α, μετὰν τόξου τῆς ἐκλειπτικῆς ἐκ δυ-
σμῶν εἰς ἀνατολὰς κατὰ τὴν καί. ποσειδεῶνος, ἡ κατὰ
τὴν καί. ἐκατομβαιωνος.

Ως εἰς ἐξαιρεμένης τῆς ἐπὶ τὸν Ισημερινὸν ἐγκλίσεως
τῆς ἐκλειπτικῆς, ἡ ταχυτής τῆς ἥλια παραλλάττει ἐκά-
στοτε, τὸτε εἴτε ἐκιτείνεται συγεχώς διὰ ὅλης τῆς ἡμελει-
ψίας ΑΓΒ, καὶ ἐλαττώται ωσαύτως διὰ ὅλης τῆς ἡμελει-
ψίας ΒΔΑ· τὸ ἄρα διοδευόμενον ὑπὸ τῆς ἥλια ἐν μιᾷ ἡμέ-
ρᾳ τόξου τῆς ἐκλειπτικῆς φέτος ἐκ τῆς Α εἰς τὸ Β αὔξεται·
ώς τοι ὁ προσιθέμενος χρόνος ἐν ἑκάστῃ ἡμέρᾳ τῇ τῆς κοινῆς
τῷ τε ἥλιῳ καὶ τῆς σφαίρας κίνησεως διάρκειᾳ, ἵνα ἐπαν-
ελθῃ εἰς τὸν αὐτὸν μεσημβρινὸν, εἴτε γὰρ ταῖς 23 ὥραις
56' 4'', φέτος ἐσαι μείζων· διὰ τότου ἄρα τὸν λόγον ἡ
τῆς ἀληθεῖς ἡμέρας διάρκεια ἐκ τῆς Α μέχρι τῆς Β, εἴτε
γὰρ ἐκ τῆς καί. ἐκατομβαιωνος μέχρι τῆς καί. ποσειδεῶ-
νος, αὔξεται, ἐκ δὲ τῆς Β μέχρι τῆς Α ἐλαττώται· διὰ
τότου ἄρα τὸν λόγον, μακροτάτη μὲν ἡμέρα τῶν τῆς ἁγ-
νιάς τοῦτο εἴτε ἡ καί. ποσειδεῶνος, βραχυτάτη δὲ ἡ καί. ἐκα-
τομβαιωνος.

β'. Καὶ γὰρ τόξα ΒΗ (χ. 7), ἀ διαπορεύεται καθ'

ήμέραν ὁ ἥλιος εἶεν ἵσα, αἱ ἀληθεῖς ὅμως ἡμέραι ὡς
ἄν γένοιτο ισάλληλοι· ἐπεὶ γὰρ ἡ ἐκλειπτικὴ ἔγκεκλι-
μένη ἔστι τῷ ίσημερινῷ, ἕκαστου τόξου ΠΗ τῆς ἐκλειπτί-
κῆς ἔσαι ἴσου τῷ ἑπτατοκατέστητῳ τῷ ίσημερινῷ συζοιχῷ τόξῳ χΩ, μείζονι
ἢ ἐλάττονι τῷ χΩ, καθ' ὃν ἄν τόπου τῆς ἐκλειπτικῆς
τὸ ΠΗ τόξου λαμβάνοιτο, τῶν ἄλλων τῶν αὐτῶν ὑποκει-
μένων. Δῆλον γάρ, ὡς ἔστι φέρειν ἢ τὸ τόξον ΒΗ =
1° πρὸς τῷ τῆς ίσημερίας σημείῳ Β, τὸ τόξον ΒΖ τῷ
ίσημερινῷ, τὸ ἐκείνῳ συζοιχέν, πολλῷ ἔσαι ἐλάττον τῷ
τόξῳ Ζχ τῷ συζοιχώντος τῷ ΠΗ τόξῳ τῆς ἐκλειπτικῆς
τῷ πρὸς τῇ τριπτῇ· εἰ γὰρ τὸ τόξον ΒΗ μᾶλλον ἀπο-
χωρεῖ τῆς τῷ ΒΖ καθέτε, ἢ τὸ ΠΗ τῆς τῷ Ζχ, φτιι-
μικρῷ δεῖγν ἔσι παράλληλον, ἢ τῆς καθέτης ἀπόσασις,
εἴτ' ὡν τὸ τόξον ΒΖ, ἐλάττων ἔσαι τῆς ἀποσάσως τῆς
καθέτης, εἴτ' ὡν τῷ τόξῳ Ζχ.

Ω̄ςε καὶ ὁ ἥλιος ισομερεῖ κινήσει τὴν ἐκλειπτικὴν
διαπορεύοιτο, ὁ ἐπὶ τῷ ίσημερινῷ καθ' ἐκάστην διοδεύει
τόξον, ἐλαττὸν ἔσαι κατὰ τὰς ίσημερίας, ἢ κατὰ τὰς
τροπάς· ἀλλαμηνὸν ὁ ἥλιος καθ' ἐκάστην ἀνατολικώτερος
γίνεται ὁ διὰ τὸ τόξον ΠΗ τῆς ἐκλειπτικῆς, ἀλλὰ διὰ
τὸ συζοιχέν αὐτῷ τόξον τῷ ίσημερινῷ τὸ Ζχ· μόνος γὰρ
ὁ ίσημερινὸς ἐπ' εὐθείας τείγει δυσμόθεν εἰς ἀνατολάς·
ἀνάγκη ἄρχε προσθεθαι πλεῖτον ἢ ἐλαττον κατὰ τὰς
διαφόρias, ὃς διοδεύει ὁ ἥλιος, τόπος τῆς ἐκλειπτικῆς,
ταῖς ς 3 ωραῖς 56' 4" πρὸς εὔρεσιν τῆς ἀληθεῖς ἡμέρας·
τοιγαρεῦν καὶ ισομερεῖ κινήσει διοδεύοι ὁ ἥλιος τὴν ἐκλει-
πτικὴν, ἢ τῶν ἡμερῶν ἀληθῆς διάρκεια παραλλάττει ἀ-
διαλείπτως.

223. ΠΟΡΙΣΜΑ Β'. Αἱ δύο αὗται αἰτίαι τῆς
τῶν ἀληθῶν ἡμερῶν ἀνισότητος, ἢτοι συγέρχονται εἰς ἐπ-

αύξησιν τῆς ἀληθεῖς ἡμέρας, η̄ καταργεῖται, τῆς μὲν δῆπει αὐξέσης, τῆς δ' ἀπομείσης τὴν διάρκειαν· ἐπεὶ μέντοι η̄ ἐξ αὐτῶν ἀκοτελευμένη ἀνισότης τῶν ἡμερῶν μάγου ἐκ τῶν ἀληθοδιαδόχων ἀναπιγάζει τῇ Ισημερινῇ τόξῳ, οὐ συσσιχεῖ τοῖς καθ' ἐκάστην διοδευμένοις τῆς ἐκλειπτικῆς τόξης, ἀγίστων ὅντων, δυνατὸν ἀεὶ εὑρίσκειν τὴν διάρκειαν τῆς ἀληθεῖς ἡμέρας ὕτως· εὔμαρῶς ἐξευρίσκεται η̄ ἐν ἀπάστις ταῖς ἡμέραις ὁρθῇ τῇ ἡλίῳ ἀναβάσσεις (192), οὐ ἐπομένως τὸ τόξον τῆς τῇ ἡλίῳ ὁρθῆς ἀναβάσσεως τὸ ἐν ἡμέρᾳ τινὶ προειθέμενον τῇ προηγησαμένῃ ὁρθῇ ἀναβάσσει· τότε δὲ τὸ τόξον εἰς χρόνον ἀναχθὲν διὸ τῇ λόγῳ $360^{\circ} 59' 8''$: 24 ὥραι, συνήφθω ταῖς 23 ὥραις $56' 4''$. ὅθεν πρόεισι τὸ μῆκος τῆς προκειμένης ἡμέρας.

224. ΠΟΡΙΣΜΑ Γ'. Τῷ μήκει πασῶν τῶν ἀληθῶν ἡμερῶν ὕτω γνωθέντος, ἀπόγως εὑρίσκεται, φῶ παραλλάττει ἐκάστη τῆς μέσης ἡμέρας.

225. ΣΧΟΛΙΟΝ. Διά πράξεων οὐ συλλογισμῶν τοιέτων εὑρέθησαν αἱ διαφοραὶ τῶν ἀληθῶν ἡμερῶν οὐ τῶν μέσων, οὐ κατετάχθησαν ἐν ταῖς ἀερογομικαῖς ἐφημερίσι (*).

226. ΠΟΡΙΣΜΑ Δ'. Πᾶσα μὲν ἡμέρα τῶν τῇ ἐνιαυτῇ εἰς 24 ὥρας διαιρεῖται· ἐπεὶ δὲ, ω̄ς δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων, η̄ διάρκεια πάσης ἡμέρας παραλλάττει· ἔγτεινθεν δῆλον, ὅτι αἱ ὥραι τῶν διαφόρων ἡμερῶν εἰσὶν

(*) Αἰερογομικὴ ἐφημερίς εἰς βιβλίον κατ' ἐνιαυτὸν ἐκδιδόμενον, καὶ τὰν, οὕτω ἀερονομῆσι καὶ ναυτιλομένοις σύμφωνον, περιέχου· φέρεται δὲ γαλλατικὴ ἐπιγραφὴν Connoissance des Temps, εἴτ' ἐν Γνῶσις τῶν χρόνων.

πνισοι· μέρη γάρ ομοία θεται διαφερόντων ὅλων, εἰσι
πρὸς ἄλληλα, ως τὰ ὅλα.

227. ΠΟΡΙΣΜΑ Ε'. Πᾶν ἀκριβὲς ὡρολόγιον ύ-
δέποτε μικρῷ δεῖγμῳ σύμφαγει τὸ μέσον τῆς ἡμέρας, ὅταν
ὁ ἥλιος διέρχεται τὸν μεσημβρικόν· συμβαίνει γάρ τὸν
μέσον χρόνου, μᾶλλον δὲ εἰπεὶ τὴν ὥραν, η̄ ἂν εἴη κατ'
σημείῳ τὴν ἡμέραν, τῇ ἡλίῳ διήκοντος τὸν μεσημβρινόν,
εἰπερ διαπορεύοιτο ἐν ἀπάσῃ ἡμέρᾳ τόξον τῇ ισημερινῇ
ίσου ἡμέραις $365\frac{1}{4}$ διαιρεθείσαις διὰ 360° τῇ ισημερινῇ,
εἰτ' αὐτῷ τόξον = $59' 8''$ (223). ἔρχεται ύδέποτε μικρῷ δεῖγμῳ
ἡ ὥρα αὐτῇ συμπίπτει τῷ χρόνῳ, καθ' ὃν ὁ ἥλιος διή-
κει διὰ τὴν μεσημβρινήν. Εὐ^τ Βιέννη τοῖνυν τῇ Αὐστριακῇ,
ἐπεὶ τὸ ἐπί τὴν πύργυ τὴν αἰγαίην Στεφάνην ὡρολόγιον διὰ
τὴν ἡλιακὴν ὡρολογίαν ἢ τῆς μεσημβρινῆς γραμμῆς δι-
ορθεῖται, τᾶλλα ὡρολόγια, κανεὶς εἰς ἀκριβεῖαν ἐξ-
ειργασμένα, οὐ δύναται ισοταχῶς ἐκείνῳ τὰς περιόδους
περαίνειν, ἀλλ' ὅτε μὲν τάχιον, ὅτε δὲ βράδιον· ἀς τοί-
νυν περιτίρησσα διαφορὰς διὰ ὡρολογίων ἀκριβεῖάτω, ὃ
ἔφεξης περιέχει πίγαξ.

Τῇ ἡλίῳ κατὰ μεσημβρίαν ὄντος, τὸ ὡρολόγιον
ἐδείκνυε.

Γαμηλ.	Ελαφηβ.	Μηνοχ.
1 12 ^ο 4' 21"	1 14'	1 12' 33"
3 5 17	5 14' 31"	4 11 54
5 6 11	11 14 39	7 11 10
7 7 3	15 14 30	11 10 7
10 8 17	20 14	14 9 16
12 9 3	21 13 30	18 8 5
15 10 7	26 13 8	21 7 10
18 11 6	28 12 45	24 6 15
22 12 14		28 5 1
27 13 9		31 4 5
21 14 0		

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Θαργ.	Σκιρρφ.	Έκατομ.
1	3' 47"	1 11 ^ο 56' 49"
3	3 11	6 56 19
7	2 0	13 56 0
10	1 9	17 56 1
14	0 5	23 56 22
18	11 ^ο 59' 7"	29 57 1
23	58 4	20
29	57 5	25
		29 3 1

Μεταγυετ.	Βοηδρομ.	Μαινάκτ.
1 12 ^ο	3' 25"	1 12 ^ο 5' 51"
5	4 8	7 5 25
11	5 2	9 5 2
17	5 40	15 4 1
23	6 1	19 3 10
26	6 3	23 1 56
29	6 1	28 0 49
31	5 55	31 11 ^ο 59 55
		20 53 8
		23 52 7
		26 51 6
		29 50 7

Πυανεψ.	Α' γενέηρ.	Ποσειδ.
1 11 ^ο 49' 28"	1 11 ^ο 43' 46"	1 11 ^ο 49' 36"
8 48 16	5 43 49	5 51 14
9 47 9	8 44 1	7 52 5
13 46 10	15 45 9	10 53 27
18 45 9	20 46 4	12 54 23
22 44 31	25 47 11	14 55 21
26 44 5	27 48 9	16 56 20
31 43 47	30 49 14	18 57 20
		20 58 20
		22 59 20
		24 12 ^ο 0 20
		26 1 20
		28 2 19
		30 3 17

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
 ΤΟΜΕΑΣ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΦΗΡΑΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΑΙ ΒΑΝΤΙΟΖΗΣ
 ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΛΟΓΟΦΗΡΑΣ
 ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΑΙ ΒΑΝΤΙΟΖΗΣ

228. ΠΟΡΙΣΜΑ 5. Τὰ τοίνυν ἐκιρεμῆ βραχύνε-
ωσαι ἢ μήκινεσαι κατὰ τὴν χρείαν δεῖ, ἵνα συμφώνως τῇ
τῇ ἡλίῳ κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἀπιείσθε τὰ μέσα τῆς ἡ-
μέρας ἐκδηλῶνται ἀλλ' ἔμπις ἢ τῇ ἀκριβεῖς ὥροιογίς
ἀρετῇ ἐντεῦθεν χριλῆσαι ἀναφέγγειν· διὸ, ἐπείπερ ἡ τῇ ἡ-
λίῳ κίνησις ανισομερής εἴς ἀγώματος ἀδιαλέκτως γίνεται,
βελομένεις μάθεται ὥροιογίς ἀκριβείαν, χρησέσθαι τῇ τῆς
σφαιρᾶς κίνησι, τετ' εἰς τῇ ἀπλανῆς τηνος ἀξέρος· ἢ-
τοι γάρ, ὃς εἶδομεν (207) ἀεὶ ισομερῆ ἔχεσθαι κίνησιν,
ἢ ταύτην φέτος ἐγ 23 ὥραις 56° 4' ἐκπεριφύστην· εἰὰν γν
εῖμερον ἐν ὥρᾳ τηνοις ἀπλανῆς ἀξέρος διά τηνος σημείου τῶν
ἐν τῷ ὄρανῷ διήκοντα παρατηρήσωμεν, ἢ αὐτοῖς, ὅπην-
κα ὁ αὐτὸς ἀξέρος διά τηνος αὐτῆς σημείου διήκυ, τὸ ὥρολό-
γιον συμαίνῃ 23 ὥραις 56° 4' παρελθόσας, ἕκεντος τὸ
πρῶτον παρατετήρηται ὁ ἀξέρος, ἐντεῦθεν ἀκριβεῖς, ἢ τέ-
λειοι φανῆσεται τὸ ὥρολόγιον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ.

Περὶ τῆς διὰ τῶν συσοίχων ἐξαρμάτων τῇ
χρόνῳ καταμετρήσεως.

229. Δινυκτὸν εὑρετη τὸν χρόνον, καθ' ὃν ἀντιροῦται
διαβαίνει τὸν μεσημβριγόν, μηδὲ παρατηρήσαντας αὐτὸν,
καθ' ὃν χρόνον ποιεῖται τὴν διάβασιν, διὰ τῆς καλεμά-
της μεθόδου τῶν συσοίχων ἐξαρμάτων ὅτως.

Οὕτως ἀντιροῦται ἐξαρματα ἔχη ὑπὲρ τὸν ὄριζοντα 15°,
συμπαιγέτω τὸ ὥρολόγιον 8° 50' 10". ὅταν δὲ πάλιν
τὸ αὐτὸν ἀντροῦ μετὰ τὴν μεσημβρίαν ἔχη τὸ αὐτὸν 15°

96 ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΣΤΣΤΟΙΧ. ΕΞΑΡΜΑΤ.

εξαρμα, συμπιέτω τὸ ὀρολόγιον ἀπὸ μεσημβρίας 2°
50' 30'', εἰτ' ὑπ 14° 50' 30''. συγαφθέντων ὑπ τῶν
δύο ἀριθμῶν, τὸ ιῆμιάθροισμα ἐμφανεῖ τὴν μεσημβρίαν

ώρα τῷ πρωινῷ εξαρματος	8° 50' 10''
ώρα τῷ ἕσπερινῷ εξαρματος	14° 50' 30''
ἀθροισμα τῶν δύο ἀριθμῶν	23° 40' 40''
ιῆμιάθροισμα	11° 30' 20''

ὢ γάρ διὰ τὴν κοινὴν τῷτε ἄσρω φῦ τῇ σφαιρᾳ κίνησιν,
τὸ ἄσρον τοσῦτον χρόνον διαπαντὶ εἰς τὸ ἀνελθεῖν ἐκ τῆς
διθέντος ἀνατολικῆς εξαρματος εἰς τὸν μεσημβρινὸν, ὅσου
ζεῖ εἰς τὸ ἐκ τέτε κατελθεῖν εἰς τὸ δυτικὸν εξαρμα.

230. ΠΟΤΙΣΜΑ Α'. Η' μέθοδος αὗτη, ἀκριβεστά.

την ὥστα πρὸς εὑρεσιν τῆς χρόνου, καθ' ὃν ἄσρον ἀπόκλισιν
μὴ παραλλάσσοντον ἐκ τῆς πρώτης παρατηρήσεως μέχρι¹
τῆς δευτέρας διαβαθμοῦ τὸν μεσημβρινόν, οἵσει εἰσι τῶν
ἄσρων τὰ ἀπλανῆ, φῦ τοιαύτη ἔξελέγχεται ὑπὲρ ἄσρων
ἐνδελεχῶς παραλλάσσοντος, μᾶλλον η̄ ίητον, τὴν ἀπό-
κλισιν, οἷον ίηλιος φῦ πάντες οἱ πλάνητες· τῷ οὗτι γάρ
ἔαν παρατηρηθῇ ο ίηλιος μετὰ τὴν εἰσρινὴν ισημερίαν,
αὐξήσει τὴν βόρειον ἀπόκλισιν ἀπὸ μεσημβρίας μέχρι²
τῆς δευτέρας παρατηρήσεως (119). ἀλλ' ὅσῳ τόξον
κύκλος, περιεχομένῳ ὑπὸ τῆς ὁρίζοντος, φῦ μικρῷ δεῖν παρ-
αλλῆλος τῷ ισημερινῷ, μᾶλλον ἀποκλίνει πρὸς βορέαν,
τοσύτῳ μεῖζον γίνεται τοῖς τὰ βόρεια οἰκύσι, φῦ δὴ ἐν
πλείσιν χρόνῳ διοδεύεται ὑπὸ τῆς ἄσρων· ἄρα ἐν πλείσιν
χρόνῳ καταβαθμεῖ ἐκ τῆς μεσημβρίνης εἰς τὸ δυτικὸν εξ-
αρμα, ίπερ ἀναβαίνει ἐκ τῆς ἀνατολικῆς εἰς τὸν μεσημ-
βρινόν· συμβίνεται δὲ πᾶν τὸν αὐτόν, εἰ ληφθῇ τὸ μετά
τὴν φθινοπωρινὴν ισημερίαν εξαρμα· ἀλλὰ γάρ ἐκ τῶν

τοις αἱρούμενοις κατασκευαθέντων πηγάνων τῶν ἐντοῦθου· ἀποτελεμένοις παραλλαγῶν, οἵ τε ἐκάλεσαν τίνακας· τῆς ἐξισώσειας τῶν σύντιστον ἐντοῖς χωνέξι αρμάτων, δηγατόνεσιν ἐξ αὐτῶν διορθῶν τὰ παρισφρύτα τῆς εἰρημένη μεθόδῳ διαπτώματα ἐκ τῆς κατὰ τὴν ἀπόκλισην παραλλαγῆς.

231. ΠΟΡΙΣΜΑ Β'. Δῆλον δὲ ἐξ ὧν εἰρήκαροι, ὅτι μόνος οἱ αἴτλαις ἀσέρες καθ' ἐκάσιν γράφεσσιν ἀκριβῶς παραλλήλες τῷ Ισημερινῷ· ὁ δὲ ἥλιος σπεργανὸς ἀδέκαμέντος πωλύτερος ἀνάπτυξιν τῆς τοῦ ήμερῶν φυκτῶν ἀνισότητος ὡς κόκκλις παραλλήλες καὶ τὸν ἥχιον φερόμενον ἐκδέξασθαι· ἀκριβείας ἀλλ' οὐ μεγάλης χρήζεσσιν, ὡς ὅτε μεσημερινὴν γραμμὴν ἀγαγούσιν ἐπιπέδῳ ὄριζουτινος βελόπτερα, ὅπερ ἀδὲν ἔττον καὶ διὰ τῶν σύντισον χωνέξιαν περιβαλλούσαται, φεύγειν δεῖ τὰ τῆς πράξεως ἐν ταῖς Ισημεροῖς τυγικαῖτα γιγάρη μέσορες τῆς ἐκλεικτικῆς, ἐν ήμέρᾳ περίπου μᾶς ὑπὸ τῷ ἥλιῳ διεδευθεῖσα, ἀλλισ ἀφίσησι· τῷ Ισημερινῷ τὸν ἀσέρα, καὶ ἐπομένως μεγεθύνει λίγαν τὴν ἀπόκλισιν· τὸν αὐτὸν δὲ τόξον = 1° ἐν ταῖς προπαιτιαῖς παραλληλέσι ἐσι μικρόν δειν τῷ Ισημερινῷ· οὐτοίς αἴρεται, καθ' ἣν προσπελάζει, οὐτοίς αποχωρεῖ τῷ Ισημερινῷ ὁ ἥλιος, ἐκλιηφθῆναι δύναται ὡς μηδέν.

232. ΣΧΟΛΙΟΝ. Χρῶνται δὲ τῇ μεθόδῳ τῶν σύντισον χωνέξιαν περιβαλλούσαν πρὸς εὑρεσιν τῆς κατὰ τὸν ἥλιον ἐνισιτον μήκος, ὅπως παρατηρηθῆτων ἐν ήμέρᾳ τοῦ μεσημερινοῦ τῷ ἥλιῳ ἐξαρμάτων· ὁ Κάσσινος φέρει εἰπεῖν τῇ κατ. μεγυνχιῶνος τῷ 1715 ἔτες εὑρετούσαντὸν $41^{\circ} 33'$ ἐν δὲ τῇ αὐτῇ ημέρᾳ τῷ ἐφεξῆς ἔτες, εἴτ' ὡς ἐν τῇ κατ. μεγυνχιῶνος τῷ 1716 ἔτες εὑρετούσαντὸν μεσημερινὸν ἐξαρμάτων = $41^{\circ} 27' 10''$. Εἰς δὲ ἥλιακὸς ἐνισιτονὸς ὁ χρό-

Τόμ. Z.

G

98 ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΔΙΑΤΩΝ ΣΤΣΤΟΙΧ. ΕΞΑΡΜΑΤ.

νος, ἐφ ὃ ὁ ἥλιος ἀπὸ τῆς αὐτῆς σημείου τῆς ἐκλειπτικῆς ἔπει τὸ αὐτὸν σημεῖον ἀποκαθίσαται· εἰλιγθώ τοινυν ἐν ταύτῃ τῇ περιπτώσει φέντα τὴν κβ'. μενυχιῶνος τὸ με-
σημερινὸν τῆς ἥλια ἔξαρμα· ὃ δέ Κάσσινος εὑρέν αὐτὸν =
 $41^{\circ} 51'$ · εὗτεύθεν κατάδηλον, ὅτι ἐπειδὴ τὸ μεσημερινὸν
τῆς ἥλια ἔξαρμα ἐν τῇ κβ'. μετιζόν ἐσι τῇ ἐν τῇ κά., τοῦ-
το δὲ ἔλαττον τῇ ἐν τῇ κά. τῇ προηγησαμένῃ ἐνιαυτῇ,
οὐ ἥλιος ἀφίκετο εἰς τὸ τῆς ἐκλειπτικῆς σημεῖον, ἀφ' ἣ
ἀπεχώρησε τῇ κά. τῷ προηγησαμένῃ ἐνιαυτῷ, ἐν χρό-
νῳ ὥρισμένῳ μεταξὺ τῆς κατὰ τὴν κά. μεσημερίας, φέ-
τῆς κατὰ τὴν κβ'. τῇ ἀφεξῆς ἔτης· ἦν ἀρχ εὑρεθῆ τὸ
χρονίκον τότε διάσημον τὸ ἐκ τῆς κατὰ τὴν κά. μετημ-
ερίας μέχρις ὃ ὁ ἥλιος ἤψατο τῇ ζητημένῃ σημείῳ, φέ-
ἐκ τάτης διεριθῆ ὅτι ἐσὶ προστέλλεται τὰς 365 ἡμέρας
πρὸς εὑρεσιν τῆς ἀληθεῖς διαρκείας τῆς ἥλιακος ἐνιαυτῆς,
χρησέν τῇ ἀφεξῆς πράξει. Αὐτοῦ μηδωτοῦ τὸ ἐν τῇ κά. μενυ-
χιῶν τῆς 1716 μεσημερινὸν τῆς ἥλια ἔξαρμα ἀπὸ τῇ ἐν
τῇ κά. μενυχιῶν τῆς 1715· ὅθεν δῆλον, ὅτι ἐνδειτικόν
 $5^{\circ} 50''$ πρὸς τὸ ἀποκαταστῆναι ἐν τῇ δευτέρᾳ παρατη-
ρήσει εἰς τὸ αὐτὸν σημεῖον, φέντε εἰς τῇ πρώτῃ·
ἀφηρήσω εἶτα $41^{\circ} 27' 10''$ τῇ κά. τῷ μενυχιῶνος ἀπὸ
 $41^{\circ} 51'$ τῆς κβ'. ὅθεν δῆλον, ὅτι 24 ὥραι παρέχονται
διαφορᾷ $23' 50''$ · ἐκ τάτων ἀρα συγκροτεῖται ἡ μέθο-
δος: $23' 50'' : 24'' :: 5' 50'' : \chi = 5^{\circ} 52' 27''$ ·
ῶσε ὁ ἥλιακος ἐνιαυτὸς περιέχει 365 ἡμέρας $5^{\circ} 52' 27''$.

233. ΣΧΟΛΙΟΝ Β'. Αὐτοῖς δὲ παρατετη-
ρήκοτες οἱ ἀνδρονόμοι διὰ τῆς αὐτῆς μεθόδου εὑρον τὴν προ-
στέλλεν ποσότητα $48' 52''$ · τὰ δὲ δεύτερα λεπτὰ παρ-
ιδόντες, ποιῶνται ἡδη τὸν ἐνιαυτὸν ἡμερῶν 365, ὥρων
5, λεπτῶν 49.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΣ ΛΑΖΑΡΙΚΗ ΦΙΛΟΦΟΡΙΑΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΕΡΕΥΝΩΝ ΗΜΕΡΑ ΕΠΙΧΑΙΡΕΤΙΚΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠΙΧΑΙΡΕΤΙΚΗΣ ΕΡΕΥΝΩΝ

234. ΣΧΟΛΙΟΝ Γ'. Οὐδετέ *ξενίσαθαι*, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν τέ ἡλίακοῦ ἐνιαυτῶν ἐκ ἔσιν ὀλοφερίς· οὐ γάρ ίδιας κίνησις ἀρχέτως πρὸς τὴν κοινήν ἐκπεραίνεται· εὖληπτον δὲ τὸ λεγόμενον ποιεῖ τὸ τῆς υἱὸς ὑπόδειγμα (51). ἐκείνης μὲν γάρ εἴς ἀνατολῶν εἰς δυσμὰς λεύγην διστορευομένης, ἐπιβατησάντων ἐν τόπῳ τῷ χρόνῳ ἐκ πρύμνης εἰς πρώραν, τῷ ἀνάταλῳ, τῷ περιόδῳ ἀπ' ἀκριβεῖς ἐκπερᾶχι δύκαται, οὐ 30½ οὐδὲ 40 τέσσερα κτλ. ὡσαύτως ὁ τε παύτος Δημιουργὸς, τὸν μὲν ἡλιον κατὰ τὸ φαινόμενον, τὸν δὲ γῆν ὡς ἀληθῶς περιφορὰν ὅλην ποιεῖται ἐπὶ τῆς ἐκλειπτικῆς δυσμόθεν πρὸς ἀνατολὰς διὰ τῆς ίδιας κινήσεως, διέταξεν· διὰ δὲ τῆς κοινῆς τῆς σφαίρας, 365 περιφορὰς καὶ περίπου $\frac{1}{3}$ περιφέρειται.

235. ΠΟΡΤΣΕΜΑ. Τέοντακτοῦ ἐνιαυτῶν περιέχοντος 365 ημέρας, ὁ ἡλιακὸς αὐτοῦ ὑπερέχει ὡς ἔγγισα 5° 44'. ταῦτα δὲ ἐν τέσσαρσιν ἔτεσι συμπληρώστιν ημέραν, δεσμῶτῳ λεπτῶν 44° διὰ ταῦτα Γάλιος ὁ Κατσόρ διὰ τετάρτῳ ἐνιαυτῷ ημέραν μίσην προσέθετο, ὥσε τὸν ἐλαφυρολιόντα ἐν τῷ ἐμβολίῳ ἐνιαυτῷ ημέρας περιέχειν 29° τὸν δὲ ἐνιαυτὸν τέτον, ημέρας 366.

236. Εἴπει μάντοι ὁ τέταρτος ἐνιαυτὸς μαζῶν ἐγίνετο τέοντακτοῦ λεπτῶν 44, μετά τινας αἰώνας ἀξιόλογον ἀπετελέσθη διάπτωμα, τῆς ἐσφράγις Ισημερίας λογιζομένης μίση ημέρα, μετ' ὁ δυσὶν ὕσερον· ἐπειδὴ δὲ η ἐσφράγις Ισημερίας διορίζει τὴν πανήγυριν τῆς τριημέρου ἐκαγασάσεως, τῷ ἐπὶ Γρηγορίᾳ Πάπα δεκάτῳ τρίτῳ δέκα ημερῶν διάπτωμα ἐλογίζετο, ὡς ὑποτίθεται τὴν ἐσφράγιην Ισημερίαν δέκα ημέραις ὕσερον· διὰ τέτον ὁ Γρηγόριος ημέρας δέκα προσθέμενος τὴν ἑταῖρην πυκνεψιῶνος τῆς 1582 ἔτου διετάξατο ἐκλαγιωθῆναι ὡς 16. ἐπειδὴ δὲ τὰ

προσιθέμενα 44° (§35). Μάλισταν τοιστού ἐν ἔτεσιν
131 ὡς ἔγχιστα, διπλάξετο διὰ 400 ἑκατῶν τοὺς
τρεῖς μὲν ἑκατοντάς ἀκαντάς, οἷον τὸν 1700, 1800,
1900, σκεψαλίμην αἴγας, ἐμβόλιμον δὲ τὸν τέταρ-
τον, οἷον τὸν 2000. ἐπειδὴ δὲ τὸ κάρυα ἕορτάζεται δεῖ
κατὰ τὸν τῆς εὐ Νικαίας συκόδου κανένα τῇ πρώτῃ χρ-
οιακῇ μετά τὴν πανσέληνον τῆς ἑαριγῆς ἰσημερίας,
ἐπειδὴ μεγάλη προῆλθεν ἢ διαφορὰ τῆς ἕορτῆς ταῦ-
της μεταξὺ Γραικῶν καὶ Δαστίνων, τῶν μὲν τῷ Γραι-
κοριακῷ κλιθέντι, ήμῶν δὲ τῷ Ἰαλνακῷ χρονολογίᾳ
παρεπομένων.

Κατὰ δὲ τὸ 1700 ἔτος τὸ παλαιὸν χρονολόγιον
διέφερε τῇ γένει ήμέραις 11° οἱ δὲ Αἴγυλοι τὸ γένον εἰσε-
πομέσαντο κατὰ τὸ 1752 ἔτος: πάντοι δὲ τῶν ἀγάν τὴν
Εύρωπην χριστιανῶν Εὐλημνες μόνοι εἰς Ρώμας τὸ παλαιό
διαστώζεσθαι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Περὶ ἀσφρούομικῶν διανθραύσεων.

237. Αἴσφρονομική θραῦσις ἐστιν, ηγ. ὑφίστα-
ται τὸ ἐκτῶν ἀσέρων εἰς τὴν ἀτμογραφαριῶν ἐμπλίκτου φῶς,
μέχρεις ἀν ἀφίκηται εἰς τὰ ὄμικτα ήμῶν· τέτοιο δὲ
τὴν αἰτίαν, τὰ ἀκοτελέσματα, τὰ διάφορα φαινόμενα,
εἰς ὅτι ἐξαιρεῖ τὰ ἀσέρα η θραῦσις ὑψηλότερον, η εἰσ-
πράγματι, εἰς τὸστέψιν μᾶλλον, ὅσῳ τῇ ὄριζοντος ἄγ-
γιον, ἄλις ἐξεθέμεθα (Ο'πτ. 114. κτλ. Τόμ. 5').

238. ΠΟΡΙΣΜΑ Α'. Η θραῦσις ἐλαττοῖ τὴν

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΟΝ
ΤΟΜΕΑ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. Κ. ΘΗΡΗΝΗΣ ΛΑΖΑΡΟΥ

φαινομένην διάμετρον πάντος ἀερού καθότι τῷ ὄριζοντι, ὅπου μάλιστα μέγιστου φαίνεται· εἴτε τοι γάρ αὐτῆς τὸ κάτω ἄκρον μᾶλλον ἢ τὸ ἄνω· ἐκεῖνο γάρ τοι γεγονού τῷ ὄριζοντι ἢ τῦτο· διὰ ταῦτα ωσεῖδης ὁ ἥλιος τρές τῷ ὄριζοντι φαίνεται, ὡσπάτως οὐδὲ οὐδένη, τέττας εἰς τὸν ἀλλεικτικὸν οἶνον κωνοῦται, ἃς ἐλάσσονα μὲν ἄξων ὁ τῷ ὄριζοντι κάθετος, εἰγε βραχύνεται διὰ τὴν θραῦσιν, πλεύσας μὲν ἐν τοῖς κάτω, ἐλάσσονα δὲ ὑσταυ ἐν τοῖς ἄνω, μείζων δὲ ὁ τῷ ὄριζοντι καράλληλος, τὸ προέμενον φῶς ἵσταν θραύεται.

239. ΠΟΡΙΣΜΑ Β'. Η' Θραῦσις ἐλαττού τὰς ἀποκλίσεις τῶν ἀερῶν· ἦτοι γάρ τὸ ἀερον τῇ Ισημερινῇ ἐσὶ μετωρότερον· οὐ δὴ η̄ Θραῦσις, εἴτε τοι μᾶλλον τὸν ἀερα, ἢ τὸν Ισημερινὸν, ἐλαττού τὴν ἀπόκλισιν· οὐ δὲ Ισημερινός ἐσὶ τῇ ἀερος μετωρότερος· οὐ η̄ Θραῦσις, εἴτε τοι μᾶλλον τὸν Ισημερινὸν ἢ τὸν ἀερα, ἐλαττού τάλιν τῇ ἀερος τὴν ἀπόκλισιν· μόνον δὲ ὅταν ὁ ἀερο
η̄ ἐπὶ τῇ Ισημερινῇ, η̄ ἀπόκλισις διὰ τὴν Θραῦσιν μαζεύεται η̄ αὐτῇ.

240. ΠΟΡΙΣΜΑ Γ'. Η' Θραῦσις διὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἐλαττού τὴν δυσιν ἀερον, εἴπεται τῇ αὐτῇ μικρῷ δεινῷ καμένον μεσημερινῇ, ἀπὸ ἀλλήλου ἀπόσασιν· ἐλαττού ἀριτη τὴν τῶν ἀποκλίσεων αὐτῶν διαφορὰν, εἰτὲ οὐ τὸ τῇ μεσημερινῇ τόξον, οὐδὲ ἀλλήλων διέχεται.

241. ΠΟΡΙΣΜΑ Δ'. Εἴπεται ἀριτη η̄ Θραῦσις παραλλαγὰς ἐμποιεῖ πάσσωις τὰς ἀερανομικὰς παρατηρήσεις, οὐδὲ τοι γένεσι χρειού τοις ἀερούμοισι οὐ ταῦτα· βελομένοις φέρεται λαβεται τὴν ἀπόκλισιν ἀερα, οὐ εἰη παπενότερον τῇ Ισημερινῇ, εύρεται χρὴ τὴν ποσότητα, οὐ η̄ Θραῦσις μᾶλλον αὐτῶν εἴκερει η̄ τὸν Ισημερινὸν, οὐ ταῦτα προσδεγεται τῇ εύρημάτῃ ἀποκλίσει· βελομένοις δὲ εὐ-

ρετού τὸ παντὸς ἄστρου ἔξαρμα, ἀνάγκη ἀφελεῖται τῇ εὐρε. θέντος ἔξαρματος τὴν ποσότητα, ἢ η Δραῦσις ἔξαρει τὸν ἀξέρα κατὰ τὴν μορφαν ἐκείνην.

242. ΠΟΡΙΣΜΑ Ε'. Χρήσιμον ἦν ἄρα τοῖς ἀ. σρονομῆσι πίγακα τῶν διαφόρων ἐκθέωσαι Δραῦσεων, τῶν ἐκ τῆς ὁρίζοντος μάχρι τῆς κατὰ κορυφὴν σημείων συμβαίνσας· ἀλλὰ γάρ ἔξετασέον πρῶτον, εἶπερ εὐλόγως αἱ Δραῦσεις τίθενται διὰ τῆς ἐφεξῆς πράξεως· ὁ βασιλίσκος τὸν σάχυν τῆς παρθένης εἰσὶ πρὸς αἰδησιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς μεσημβρινῆς· εὑρηνται δὲ ἀλλήλων ἀπέχοντα ἐπὶ τῆς αὐτῆς μεσημβρινῆς $35^{\circ} 2'$, τὸ μέγιστον ἔχοντα ἔξαρμα, ὅτε ἡ Δραῦσις γίνεται ἀνεπαίδητος· δῆλον γάρ, ὅτι τῆς Δραῦσεως ἀπέσις, ἐπειδὴ ὁ βασιλίσκος μετροῦ ἔχει ἔξαρμα, ὁ σάχυς τῆς παρθένης ὥφειλεν ἀνατείλαι, οὐδὲν ἀν ἔξαρθείη ὁ βασιλίσκος $35^{\circ} 2'$ · ἀνατέλλει δὲ, ὅταν ὁ βασιλίσκος ἔξαρηται $34^{\circ} 30'$ ἄρα ἡ πρὸς τῷ ὁρίζοντι Δραῦσις ἔξαρει τὸν σάχυν τῆς παρθένης $33'$.

243. Συνάδει δὲ ἡ περὶ τοῖς προειρημένοις (Ο'πτ. 122. Τόμ. 5'). τῆς γὰρ μέσης τῆς ὥλινης διαμέτρου ὅσης περίπου 32 λεπτῶν, τῆς δὲ τῆς σελήνης 3', ἡ μὲν σελήνη ἀνατέλλει ψευδοκρυπτομένη ἐπὶ ὅλῃ ἵπο τὸν ὁρίζοντα, ὁ δὲ ὥλιος δύνων ὅλος διὰ τῆς Δραῦσιν ἐπὶ ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα φαίνεται· ὅλος τε ὁ ὥλιος ψευδοκρυπτομένη φανερά εἰσι, καίπερ ἐκάτεροι ἵπο τὸν ὁρίζοντα κρυπτόμενα· ἀδύνατον γὰρ ἄλλως τὴν σελήνην ἐκλείπειν ὅσαν ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα, καθ' ὃν χρόνον ἐπὶ ψευδοκρυπτομένη ὁ ὥλιος· ἐξ ὧν δῆλον γίνεται τὰς ἀτροφομικὰς Δραῦσεις ἀλόγως μὴ τίθενται.

244. Εἰς δὲ εὑρεσιν τῆς πρὸς τῷ ὁρίζοντι γινομένης Δραῦσεως, εἴτα ἐν διαφόροις ἔξαρμασιν, ἀ. εἰλή-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΝ ΤΟΜΕΙΟΝ ΕΡΕΜΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΜΘΗΤΗΣ ΛΑΖΑΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΠΑΖΗΣ

φθω ἀειρτὶς ἐν τῷ μεσημβρινῷ αὐτῷ ἐξάρματι διῆκων διὰ τὴν κατὰ κορυφὴν σύμειν, οὐαὶ οὐδὲν πολὺ ἐκλογίζοιτο. (Ο'πτ. 119. Τόμ. ε'). β'. εὑρήθω αὐτῷ οὐδέποτε (183), οὐ ἐκ τῆς πλάτες, ἔνθα τὰ τῆς παρατηρήσεως περιστάται, διηκτὸν εἴη εὑρεθῆναι τὸ οὐ μέριον τόξον τῆς παραλλήλια, ὃν τὸ ἄερον καθ' ἐκάστην φέρεται ως πρὸς τὸν παρατηροῦντα, εἰτ' οὐ τὸ μέρος τῶν 24 ὥρῶν, οὐ φ', διθείσης τῆς αὐτῆς ἀποκλίσεως, οὐ τῆς πλάτες τῆς παρατηρούτης, φανερὸν ἔσαι τῷ παρατηροῦτῇ ἀρχέτως τῆς θραύσεως· γυωδέντος ἔτῳ τῇ χρόνῳ, καί τὸ οὐ τὸ ἄερον, ἐξαρρυμένης τῆς θραύσεως, διακρονέται ίσομερῶς συάμα τῇ σφαίρᾳ τὸ ημέρου τῆς ημερίας τόξον τὸ ἀπολαμβανόμενον ὑπὸ τῆς μεσημβρινῆς, οὐ τῆς ὁρίζοντος, γυωδίσεται, πόσῳ χρόνῳ δεῖται εἰς τὸ διαπορευθῆναι μέρη τόξα διθέντα μέχρι τῆς ὁρίζοντος· αἱ τοίνυν διαφοραὶ τῶν χρόνων, ἐκ τῆς θραύσεως γεννώμεναι, ἀπευδῆς ἀγγέλλεται ἐν ἐκάστῃ μοίρᾳ τῆς ἐξάρματος τὸ τῆς θραύσεως ποσόν.

245. ΣΧΟΛΙΟΝ. Ποικίλεται μὲν οὐ θραῦσις πρὸς τῷ ὁρίζοντι, οὐ ἀναλόγως ἐπὶ διαφόρων ἐξαρμάτων διὰ καύματα οὐ φύκη, ἀνικμίαν οὐ νοτίδαι τῇ περιέχοντος· διὰ δὲ πολλῶν ἐφεξῆς γενομένων παρατηρήσεων ἐν μικρῷ δεῖγμῳ μετρίῳ τῷ ἀτμοσφαιρικῷ κατατίματι ως οἵον τε ἐγγὺς εὑρέθησαν αὐτῶν αἱ παραλλαγαὶ ἐν διαφόρωις ἐξάρμασιν· ἀκριβεῖα γὰρ μαθηματικὴ τοῖς τοιάτοις ἀδύνατος· πρὸς μὲν οὖν τῷ ὁρίζοντι θραῦσις εὑρῆται 32° · οὐ 5° δὲ ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα, $10^{\circ}\frac{1}{2}$ · οὐ δὲ 20° , 3° · οὐ δὲ 30° , 2° · οὐ δὲ 50° , 1° · οὐ δὲ 60° , $42''$ · οὐ δὲ 70° , $26''$ · οὐ δὲ 90° , 0.

ΚΕΦΑΦΑΙΟΝ ΔΕΚΑΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Περὶ τῶν ἀρχοειδεσέρων ἀσφορομικῶν παρατηρήσεων.

Ασφορομικὴ παρατήρησις εἰσὶν ἐμμελῆς καὶ μετὰ τῆς προσηκόσης προσοχῆς γυνορένη ἔξετασις φαινομένη τινὸς, εἴτε κοινῆ καὶ τοῖς πᾶσι συνήθεις, οἷον ἀνατολὴ ἥλιος, σελήνης κτλ., εἴτε σπαγίως συμβαίνοντος, οἷς ἐκλείψεις, κομῆται, καὶ τὰ τύτοις παραπλήσια.

246. Οὐράνια σώματα ὄνομάζονται τὰ τῷ ἀπεράντῳ ἐνδιεσπαρμένα διατήματι, ώς τὰ σύμπαντα ἐντετόπιαι· ἐντεῦθεν μὲν καὶ ἡν οἰκεῖμαν, ἡ γῆ σῶμα ὑπάρχει ὑράνιον· τύτων δὲ τὰ μὲν εἰσὶν ἀπλανῆ ἄστρα, τὰ δὲ πλανώμενα, τὰ δὲ κομῆται.

247. Απλανῆ μὲν εἰσὶν, ὅσα τὴν αὐτὴν θέσιν, καὶ τάξην, καὶ ἀπόστασιν διασώζει πρὸς ἄλληλα, καὶ καὶ αριθμῷ ὑπερέχει τῶν ἄλλων.

248. Πλάνητες δὲ ἀσέρβες εἰσὶν οἱ πλανώμενοι ἐν τῷ ἀραιῷ, καὶ μηδὲ πρὸς ἄλλήλας μηδὲ πρὸς τὰς ἀπλανεῖς τὴν αὐτὴν τηροῦντες ἀπόστασιν.

249. Οἱ δὲ κομῆται ἄστρα εἰσὶ τοῖς ἀλλάντοις ἐνάμιλλα, διηγεκῶς καὶ ὅτοι θέσιν τε καὶ τὴν πρὸς τὰς ἀπλανεῖς παραδιάσσοντες ἀπόστασιν· ἐπὶ ποσὸν δὲ χρόνον μόνον φανόμενοι, ἐκ δὲ τύτου ἐπὶ πολὺ ἀφανεῖς ἡμέρη καθιέμενοι, τάτῳ τῶν πλανητῶν διενηρόχασι.

250. Τῶν δὲ πλανητῶν, οἱ μὲν εἰσὶν ἀρχικώτεροι, οἱ περὶ μηδένα πλανήτην ἄλλου περιαγόμενοι· οἱ δὲ υ-

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΟΥ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΡΟΥ

ποδεέζεραι, οἱ καὶ δορυφόροι: οὐ σελήναι καλῶνται, ὅσοι περὶ ἕνα τινὰ τῶν ἀρχικωτέρων περιστρέφονται· οὐδὲ οἱ μὲν ἀρχικώτεροι ὅπται εἰσὶ τὸν ἀριθμὸν, οὐδός πρὸς γε τὸ φανόμενον προσαριθμεῖν· τὸ ίλιον, χαρακτῆροι σύμβολικοτες τοῖς ἐφεξῆς περισημανόμενοι, οὐ ἐν τῷ τῷ μετάλλῳ ἐπονομαζόμενοι.

○ Ηλίος	Χρυσός	♂ Αρύς	Σίδηρος
● Σελήνη	Αργυρός	♀ Ζεύς	Κασσίτερος
♦ Ήρμης	Τ' δράργυρος	☿ Κρόνος	Μόλιβδος
♀ Αφροδίτη	Χαλκός	♂ Ουρανός	Πλατίνα

τέτοις δὲ ἀρτίως προστεθυγαν, ὅτε Δίμυτραι ή κατὰ τὸ 1800 ἔτος ποσειδεῶνος είκοσῃ ὑπὸ Πισκίας ἐν Πανόρμῳ τῆς Σικελίας ἀγαπαλυθεῖσα, οὐ ή κατὰ τὸ 1802 ἐν Βρέμη ὑπὸ Ολβέρι παρατηρηθεῖσα Παλλάς· ὁ δὲ ήλιος φαίνεται μόνον πλανήτης· εἴς γαρ ἀπλανής· δόκετ δὲ κινεῖσθαι διὰ τὸ τὴν γῆν, ὅτις ἐνὶ ἀληθῶς πλανήτης, τὴν ἐκλειστικὴν περιφέρεισθαι, ὡς εἰσόμεθα.

251. Τῶν δὲ δορυφόρων, εἰς μὲν περὶ τὴν γῆν σρέφεται, ὃς ἡμῖν σελήνη ὄνομάζεται, παυτὶ ἀγθρώπῳ γνωριμοτάτη· τέσσαρες δὲ περὶ τὸν Δία, ὅκτω δὲ περὶ τὸν Κρόνον· ἐξ δὲ περὶ τὸν Οὐρανὸν, ἐννέα πρὸς τοῖς δέκα μέχρι τῆς σύμμερου σύμπαντες ἀριθμέμενοι.

252. Διηγετόγ δὲ φιλατεῖς ταῖς ὄψεσι διασκορπεῖν τὰς πλάνητας τῶν ἀπλανῶν ἀσέρων, ἐκ τῆς ἐκείνης μὲν φῶς ἀπέμπειν μέτριον, οὐ σπινθηρων ἀμιθρον, πλὴν εἰ τὴν αφροδίτην ἔξελαψεν· τὰς δὲ ἀπλανεῖς, κακινημένοις οὐδονεὶ κλονῶδες σκτηνοβολεῦν· ἵνα δὲ ἐκ τῆς αὐτῶν κινήσεως διαγυνώσκειν ἔκαστα ἔχωμεν, παρατηρητέον αὐτῶν τὰς ἀποσάσεις ἐν διαφόροις χρόνοις· καὶ εἶπερ ἐκ τῆς πρώτης παρατηρήσεως εἰς τὴν δευτέραν ἄλλῳ οὐ ἄλλῳ τῷ

ἀπλανῶν ἔξερων εὐρέθη παρακείμενος, πλαινήτης ἐσὶ πάν.
τως ὁ παρατηρητής ἀνέρ.

253. Εἴξ ἀστρονομικῶν παρατηρήσεων καταφαίγεται,
πάντας τὰς πλαινήτας, οὐ μόνον τὸν ἥλιον κατὰ τὰ φαι-
νόμενα, ἵδιος καὶ γίγνεται ἐκ δύσεως ἐπ' αὐτολάς φέρεσθαι,
οὐ ἐν τοστῷ πλαισίῳ χρόνῳ ἐκπεριβάνει τὴν ἐγκύκλιον
ταύτην φράν, ὅσφ πλεῖστον ἔκαστος διίσταται τῇ, περὶ ὃν
κινεῖται, ἀδέρος. Ερμῆς μὲν ἦν ἀπὸ τῆς αὐτῆς σημείου ἐπὶ^{τὸν}
τὸ αὐτὸν διαπεριβάνται ἐν 87°, 23° 15'. Αὐρηδίτη δὲ,
ἐν 224° 16'. Αὔρης δὲ, ἐν 686°, 22° 29'. Ζεὺς δὲ,
ἐν 4332°. Κρόνος δὲ, ἐν 10759° 0° 36', εἰτ' ὃν πε-
ρίπει ἐνιστοῖς 29½.

254. Οὐ δὲ περίπυνος Κέκλερος ἔξ ἀστρονομικῶν
παρατηρήσεων τὸ ἐφεξῆς θεώρημα ἔξινεγκε· „, τὰ ἀ-
„, πὸ τῶν περιοδικῶν χρόνων τετράγυνον ἐν τοῖς ἀρχικω-
„, τέροις πλαινήταις λόγου ἔχειν, ὃν οἱ κύβοι τῶν ἀπο-
„, σημάσων, ἢ ἀπέχεσθαι τὸν ἥλιον· καλεῖται δὲ τέτο εἰς
τῶν τῆς Κεκλέρου νόμων· πειθαρχεῖσθαι δὲ τῷ Κεκλερείῳ
τότε νόμῳ οἱ περιοδικοὶ χρόνοι τῶν δορυφόρων, ἐκάστο
ἀναφερομένη πρὸς τὸν, περὶ ὃν ερέφεται, ἀρχικώτερον
πλαινήτην, ὡς οὐ τῆτο παρατετήρηται.

255. Δείκνυται διὰ τῶν αὐτῶν παρατηρήσεων, ἔκπ-
εισον τῶν πλαινητῶν περὶ τὸν εἰαυτὸν περιερέφενται. ἄξονα
οὗτω.

Κηλίδες τινὲς ἐνορῶνται τῷ ἥλιῳ, εἰτ' ὃν μέρη
ἥττου σιβλοῦται τῶν σφίσι προσεχῶν· καίτοι ὃν διὰ πολ-
λῶν ἐνιαυτῶν παραλλάσσονται κατά τε τὸν ἀριθμὸν οὐ τὸ
μέγεθος, αἱ μέντοι φαινόμεναι, τὴν ἐφεξῆς ἀσὶ διαπα-
ριέουνται ὁδόν.

Κηλίς φαινομένη ἐπ' ἀκρε τῷ ἥλιῳ, ὃ καλεῖται ἀ-

υατολικὸν διέρχεται· τὸν ἡλιακὸν δίσκον περαιωμένη πρὸς τὸ αὐτίθετον ἄκρον, ὁ καλλιμενὸντικόν· ἐνταῦθα δὲ γεγομένη τοῦτον χρόνον ἀφανίζεται, ὅσου ἦν φανερά· ἐκ τότε δὲ αὖθις ἀναφαίγεται ἐν τῷ ἀνατολικῷ ἄκρῳ. Πᾶσαι δὲ αἱ κηλίδες ἐν 27^η 12^ο 20' ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄκρης ἐπὶ τὸ αὐτὸν ἐπανέρχονται· δῆλον ἄρα ως ὑπὸ ἐπορεύθησαν ταῦτη μονίμην ὁδὸν αἱ κηλίδες, εἰ μὴ συμπλεγέροντο τῷ, ὃ ἐγορῶνται, σώματι, εἴτ' ἐν τῷ ἡλιῳ περιερεφομένῳ περὶ τὸν ἑαυτὸν ἄξονα ἐν 27^η 12^ο 20'.

256. Καὶ τῇ σελήνῃ δὲ κηλίδες ἐγορῶνται, ψιλοῖς ἐποπτανόμεναι τοῖς ὅμμασι· διὰ δὲ τῶν κηλίδων τότεν παρατετίρηται· ἡ σελήνη ἀεὶ ἡμέν ταριξώσα τὸ αὐτὸν ἡμισφαίριον ἐν 28^η. ἀδύνατον δὲ περιγγομένην περὶ τὴν γῆν ἐν 28^η ταριξᾶν ἀεὶ τὸ αὐτὸν ἡμισφαίριον, εἰ μὴ τῷ περιεροφήν τοιούτῳ μίαν περὶ τὸν ἑαυτῆς ἄξονα.

257. Αἱ τῇ ἀφροδίτῃ ς τῷ Αὐραι ς τῷ Διὶ ἐγορῶ· μεναι κηλίδες, ς ἡ ἀεὶ ωσαύτως ἔχοσα αὐτῶν κίνησις, ς αὐτὲς ἔξελέγχει περιεροφᾶς ποιημένης περὶ τὸν ἄξονας· ἡ μὲν ἐν Αὐροδίτῃ ἐν 23^η τῷ περιεροφήν ταῦτη διαπεραίνει· ὁ δὲ Αὐρης ἐν 24^η 40'· ὁ δὲ Ζεὺς ἐν 9^η 56'·

258. Τῷ δὲ Ερμῆ, ς τῷ Κρόνῳ, ς τῷ Οὐρανῷ τοιαύδες ς παρατηρήθησαν· ὁ μὲν γάρ Ερμῆς, τῷ ἡλιῳ προσεχέσατος ὥν, οἱ δὲ ἄλλοι δύω λίσιν ἡμῶν διεσώτες, τὰς τῶν κηλίδων παρατηρήσεις ἡμέν ἔκιστα ἐπίτρέποσι· διηγατὸν μάντοι ς τύται συμπεριέδανται τὰς περὶ τὸν ἄξονας ἐνείναι περιεροφᾶς ἐκ τῶν τοῖς ἄλλοις παρατηρηθεισῶν.

259. ΠΟΡΙΣΜΑ Α'. Παυτὶ ἄρα τῶν ἀρχικωτέρων πλανητῶν διτύτης ἐνυπάρχει κίνησις· ἡ μὲν κατὰ περιεροφήν, ἡ δὲ ἡ τῆς μεταβάσεως, καθ' ἣν καμπύλην φέρεται καλλιμένην τροχιὰν τῆς πλανήτης·

αῖς οὐ τρίτη προσθέται ἡ ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμᾶς συ. ἀμα τῇ σφαιρᾳ ἀποτελεμένῃ, ἢτις, ως μόνου φαίνεται, ἀκ ἔσι δὲ, ὁφόμεθα.

260. Παντὶ δὲ δορυφόρῳ τρεῖς ἔνεισι κινήσεις: ἡ κατὰ περιερόφην, ἡ περὶ τὸν ἀρχικώτερον πλανήτην, καὶ ἡ καθ' ἡν παρέκπεται τῷ ἀρχικωτέρῳ πλανήτῃ φερομένῳ τὴν ἴδιαν ἔαυτῇ τροχιάν· οἷον δορυφόρος τις τῶν τῆς Διὸς περιερέφεται μὲν περὶ τὸν ἴδιον ἔαυτῇ ἄξονα, ως δείκνυται περὶ τῆς ἡμιστέρας Σελήνης (256), οὐ πιστεύειν ἐπέρχεται περὶ παντὸς πλανήτου· περιερέφεται δὲ οὐ περὶ τὸν Δία· συμπεριερέφεται δὲ τελευταῖον οὐ τῷ Δίῃ, κινημένῳ περὶ τὸν ἥλιον· ωσαύτως, ἐπειπερ ἡ Γῆ πλανήτης ἐσὶ τῶν ἀρχικωτέρων, περὶ τὸν ἥλιον ερεφόμενος, ως εἰσόμεθα, ἡ Σελήνη περί τε τὸν ἔαυτῆς ἄξονα περιερέφεται, οὐ περὶ τὴν Γῆν διαπορεύεται, οὐ συγάμα τῇ Γῇ τὴν ἐκλειπτικὴν διοδεύει ἀνὰ ἔκαστον ἐνιαυτού· ἀρχετοι δ' ἀλλήλων αἱ τρεῖς αὗται κινήσεις, ως αὐτόθεν παντὶ συνιδετύ δυνατόν.

261. ΠΟΡΙΣΜΑ Γ'. Πᾶσα τροχιματιώδης τῶν πλανητῶν κίνησις, διακεκριμένη δήτε τῆς συγάμα τῇ σφαιρᾳ γύγειδαι φαινομένης, ἐκ δυσμῶν εἰς ἀνατολὰς ἐκπεραίνεται.

262. Πάντες οἱ πλανῆται διὰ τῆς περιοδικῆς κινήσεως τροχιὰς γράφεσθαι, γωγίαν ποιέσθαι μετὰ τῆς ἐκλειπτικῆς· καλεῖται δὲ ἡ γωγία αὕτη ἕγκλισις· εἰσὶ δὲ κατὰ τὰς ἀντρονομικὰς παρατηρήσεις τῶν κατὰ τὺς πλανῆτας ἐγκλιστεων γωγίαι αἱ ἐν τῷ ἐφεζῆς ἀμφινόμεναι γυγακι.

	7°	ο'	ο''
Ερμῆς			
Α'φροδίτης	3	23'	35
Α'ρεως	1	51	0
Διόνυσος	10	36	12
Δρος	1	19	2
Χρόνος	2	29	55
Οὐρανός	0	46	26
Σελήνης	5	8	52

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑΣ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΥΛΟΦΟΙΛΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΦΙΛΟΒΟΥΛΑΚΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΦΙΛΟΤΕΧΝΙΚΟΣ Θ. ΠΕΤΡΙΟΣ

263. Ή δὲ, ἡγ φέρεται ὁ ἥλιος, ἐνιαύσιος καμπύλη
αὐτῇ εἶνι ἡ ἐκλειπτική· ἐντεῦθεν δῆλον, ὅτι ὑδέκτοτε ἔξ.
εἰσιν ὁ ἥλιος τῷ τῆς ἐκλειπτικῆς ἐπιπέδῳ· φε ἐκεῖδη ἡ γῆ
κατὰ τὸ φεινόμενον, τὸ κέντρον εἴσι τῆς καμπύλης· τὸ
δὲ, ἐπὶ τῷ αἵτη κείται ἐπιπέδῳ (αὐτὸ δὲ τῦτο γοητέον
φε περὶ εἴσιας τῆς καμπύλης, ἀφ' ἣς ἀνα κειώδαι ὑποτεθεῖη
ὁ ἥλιος, ἢ ἡ γῆ)· εἰτ' ἄρα ὁ ἥλιος ἀνά ἡ γῆ ἔξιαστ
κοτε τῷ τῆς ἐκλειπτικῆς ἐπιπέδῳ.

264. „Αἱ μέσαι τῶν πλανητῶν ταχύτητες, κειμέ-
„νων ἐν διαφόροις ἀπὸ τῷ ἥλιῳ ἀποσημασιν, ἐν λόγῳ εἰ.
„σὶν ἀντισρόφῳ τῶν τετραγωνικῶν διζῶν τῶν ἀποσημά-
„των· δεύτερος ὁ τοιούτος γόμος τῶν τῷ Κεκλέρῳ (254),
„οὐ ἐκ τῶν αστρονομικῶν παρατηρήσεων συνήγαγε.

265. „Οὕτων ὁ πλανήτης φέρεται τὴν ἐνιαύσιον
„καμπύλην, ἡ ὄρθια ἀκτὶς, ἡ τὸν πλανήτην φε τὸν ἥ-
„λιον ἐπιζευγνῦσα, ἐμβαδὰ καταγράφει ἀνάλογα τοῖς
„χρόνοις. „Τρίτος ὁ τοιούτος γόμος τῆς Α'στρονομίας Κεκλέρῳ
συναχθεῖς ἐκ τῶν παρατηρήσεων.

Ε'πάνυαγκες ἄρα ἐκ τότων τὴν ταχύτητα τῷ πλα-
νήτῃ ἐν διαφόροις συμείοις τῆς καταγραφομένης καμπύ-
λης ἐν λόγῳ εἶναι ἀντιθέτῳ τῶν ἀπὸ τῷ ἥλιῳ τοῖς τῆς

καμπύλης σοργεῖσις ἀγομένων ἵκιθέτων (Φυσικ. 268. Τόμ. Ε').

266. Εἴρυται, ὅτι ἡ τροχιὰ παντὸς πλαγήτις ἔγλισι φέσι ποιεῖται ἐπὶ τῆς ἐκλειπτικῆς· τέμνονται ἄρα ἡπ' ἀλλήλων ἐν δυσῇ συμεῖσις, ἢ καλεῖται δεσμός.

267. Δεσμὸς μὲν ἀναβαίνων καλεῖται, καθ' ὃν ὁ πλαγήτης τέμνει τὴν ἐκλειπτικὴν μεταβαίνων ἐκ νότα εἰς ἀρκτού· καταβαίνων δὲ, καθ' ὃν ἐξ ἀρκτοῦ εἰς νότον· ἀκίνητοι δὲ μάνιστι, οἱ δεσμοὶ παντὸς πλαγήτις, κατ' ἔτος ἔξεταζόμενοι· παρατηρήσων μέντοι διὸ μακρῷ χρόνῳ γηγομένων, κίνησίς τις αὐτοῖς ἐνορᾶται ἐξ ἀνατολῶν εἰς δυσμάς.

268. Τὸ σημεῖον Α τῆς τροχιᾶς ΑΒΓΔ (χ. 8.) παντὸς πλαγήτις, τὸ προσεχέσατον τῷ ἥλιῳ Η, καλεῖται παρήλιον· τὸ δὲ μάλιστα αὐτῷ ἀφεως Β, ἀφήλιον· ἀμφότερα δὲ, ἀψίδες· ἡ δὲ ταῦτα ἐπιζευγνῦσσα ΑΒ, γραμμὴ τῆς ἀψίδος· παρατετήρηται τοινυῖς ἐν ταῖς ἀψίσι κίνησίς τις ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολας.

269. Αὐτέρος δὲ τῆς Ζ, ἡ τροχιὰ ἡ δΘΖΟ, παραβαλλομένη πρὸς τὴν γῆν Β, τὸ μὲν προσεχέσατον αὐτῷ τῇ Γ σημεῖον Β, παράγειον ὄνομάζεται, τὸ δὲ μάλιστα ἀφεως δ, ἀπόγειον· ὥσαύτως τῇ ἥλιον ὄντος ἐν τῷ Η, ἢ τῆς γῆς ἐν τῷ Α, ὁ ἥλιος καλεῖται παράγειος· τῆς δὲ γῆς ἕστις ἐν τῷ Β, ἀπόγειος.

270. Η ἐκλειπτικὴ ἔκει κίκλος, ἀλλ' ἔλειψις εἰ γάρ, ἦν ἡ γῆ περὶ τὸν ἥλιον φέρεται, ἡ καμπύλη ἦν κίκλος, ὁ ἥλιος ἀπειχεν ἀντίστοι τῆς γῆς· εἰ δὲ τότο, ὁ ἐν τῇ γῇ θεατὴς ἐώραε ἀντὶ τὴν τῷ ἥλιῳ διάμετρον φέρει ἰσην· τὸ γάρ φαινόμενον μέγεθος παντὸς ὄρωμένης ἐν λόγῳ ἐσὶν ἀντισρόφῳ τῆς αὐτῷ ἀποσάσεως (Ο'πτ. 258.

Τόμ. 5.). ἀλλαμήν ἡ διάμετρος τῆς ἥλιου, ἐν διαφόροις
καιροῖς μετρημένη, παραλλάσσει, καὶ ἐλαχίση μὲν ἔστιν ἐν
ταῖς θεριναῖς τροπαῖς, μεγίση δὲ ἐν ταῖς χειμεριναῖς· αἱ
ἄρα ἀστρονομικαὶ παρατηρήσεις ἐμπεδύσται, τὴν ἐκλειπτικὴν
μὴ κύκλου ἀλλ' ἐλειψιν ὑπάρχειν· ὥσπερ τὸ παντὸς
ἄλλῳ πλανήτῳ ἡ τροχιαὶ παρατηρηθεῖσα ἐλλειψις εὑριται.

271. Οἱ πλανῆται εἰσὶ σώματα σκιερὰ, καὶ ἐτερό-
φωτα, εὐάμιλλα δῆκτε τῇ καθ' ἡμᾶς οἰκυμένῃ σφαίρᾳ,
ἀφ' ἥλιῳ τὸ φῶς διηγείζομεν· δείκνυται δὲ τότε, ἐκ τῆς
τὰ μὲν πεφωτισμένα αὐτῶν ἀεὶ ἐξράφθαι πρὸς τὸν ἥλιον,
μέλαγχα δὲ φαινεθαι τὰ μὴ πρὸς τὸν ἥλιον ἐξραμμένα·
ὅταν δὲν ἡ ἀφρεδίτη, ή πασῶν τῶν πλανητῶν φασινοτέρα,
παρεμπίπτη μεταξὺ τῆς ἥλιου καὶ τῆς γῆς, οἷον κυλόδια
τινὰ ταῖτην ἀνορᾶμεν τῷ ἥλιακῷ δίσκῳ, ἀφότε διατα-
λεῦτος τῷ πρὸς ἡμᾶς ἐξραμμένῳ αὐτῆς ἡμισφαίριῳ· ὥσπερ
τοις δὲ οὖσα η σελήνη, εἰ μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς ἥλιος παρεμπέ-
σοι η γῆ, εἰθὺς καταμελαίνεται, ἀφ' ἂ πίκτει η κωνοει-
δῆς τῆς γῆς σκιά, εἴτε αὐγαζόσης καταζεφυμένη· τὸ
γὰρ πρὸς ἡμᾶς αὐτῆς ἡμισφαίριον, αὐγατὶς ἥλιακας μὴ
φωτιζόμενον, ὡς φύσει ἔχον ἔστιν, ἀμέλειται σκιερὸν, καὶ
εἰλπυότυτος ἀμοιρού, ἀόρατον τοῖς ἐν τῇ γῇ θεαταῖς
καθίσαται.